

by to wežele Poježe ſem stajnje we naſchich
Wuſchach ſaklinežalo!

Pſchi tym nebudže jo ton ſenes woftajic̄, ale won budže kwalic̄ te Skutki teje Sſmijel-nosze na ſwojich Wjerjazych. Ja ſym lodny był, w y ſze mi i yſz dali, mi je ſo pic̄ zylo a w y ſze mi vic̄ dali, ja ſym nahi był, w y ſze me wodžewali, ja ſym khory był a w y ſze kemni ſadali, ja ſym Hoſz był a w y ſze me hoſpodowali, ja ſym jatv był, a w y ſze kemnui pſchischli.

Kak? ſu da c̄i Prawi to wjeczne Ziwe-nje ſtafkimi dobrymi Skutkami ſaſluzili? Dije. Pſchetož ſmolom njetk ſmy ſlyſcheli, ſo je wot Boha pſchihotowane bylo, ſo je jene Zonowanje, jene Herbſtwo; te-hodla je jene Schenkowanje a niz Saſluzba. Alle to ſu Płody teje Wjery a teje Praw-dosze. Bone ſu Skutki, fotrež ſu we Boſy cžinene, fotrež Boh ſhował je, kajž ſygelazv Perſchczen. Jan. 3. Syr. 17. 18. To ſu Schazy we Nebežach fro-mađene, ſa fotrymiž Paduſchi nej-ſu kopac̄ moli, a tež ani Molje, ani Serſaw ſkaſyli nejſu. To ſu Płody dobreho Schtoma, fotrež prawym Gžazu nežene ſu, a fotrehož Liszje nejſu ſwjadle. Tedom budže ſjawnje, ſchtuž je prawu wjernu Wjeru mjet, fotraž je pſches Luboſz dželawa byla. Hinak neje, tam budzeſch po twojich Skutkach ſudzeny, pſchetož Skutki budža Sſwjetkojo twojeje Wjery; runje kajž Schtom po jeho Płodach ſudzimy, hac̄ je dobry aby ſi. Kotryž Schtom do-bre Płody nepſchinez, budže porubany a do Wohenja cžiſneny. Matt. 7, 18. Tak tež budže ſtobu.

Tud y w u f, ſo ſchitke twoſe Dobrote a twoſa Sſmijelnoſz duchomne Sſynijo je, fotrež do Wjecznoſje roſze, ſo budža Znje

bes Pſchec̄tac̄. Schtuž tu ſkuſje ſyſe, ton tež b u d ſe ſkuſje ſneč. 2 Kęt. 9, 6. Kajž jene male naturſke Sorneschko-husto ſtokroc̄ Płody pſchinez, tak tež pſchinez jene male duchomne Sſymeschko wjeczne Znje. O to je jene wulſe Narunanje, dyž ſa jemu cžaſnu ſnadnu Dobrotu wjeczne Znje bes Pſchec̄tac̄ mamy. Ach ſchtu by to wedžil a wopomin, tak by won tudy był!

Dale je tež pak tudy kwopomienju tych Wjerjazych Botmolwenje: ſcene, dy ſmy cže widžili lodneho, laczneho, naheho, kho-reho, jateho, aby Hoſzia? Ma to budje won prajic̄: Sawjernje, ſchtož w y cžinili ſze jenemu bes tymi najmenſchimi mojimi Bratrami, to ſze w y mi cžinili.

Wuſcze tudy, ſo je koſzdy wjerjazy ſescheszian Kryſtuſowe Gžjelo a Krej, a jedyn Staw jeho Gžjela. Kryſtuſ je we nim, a ſuim ſjednoczeny pſches Wjeru, Kryſtuſ je lodny we nim, Kryſtuſ je laczny we nim, Kryſtuſ czerpi we nim Symu a Nahotu. Kryſtuſ budže we nim pſchec̄zehany a jatv, Kryſtuſ je khory we nim. Tak budže Kryſtuſ we ſwojich Stawach naſyčeny, wo-dżewany, pytaný, troſchtowaný, hoſpo-dowaný. Kryſtuſ tebe ſchjednje ſetka, dyž twojego Blischeho ſetkaſch, ſo ſebi netrebaſch Pucž do Nebež cžinicz, ſo by jemu tam ſtu-žil. Dofelž da wjesch, ſo Kryſtuſ we two-jim Blischiſim je, a we nim lodny je a laczny a khory, nechal da twojemu ſeneſej Kryſtu-ſej i yſz, pic̄ a Draſty dac̄? Kryſtuſ menuje jich ſwojich Bratrow, haj ſwoje Džeczi. Jena Macz ma ſwoje Džeczo lubo, dofelž toſamo ſWoſzju porodžila je, wele lubſcho ma Kryſtuſ ſwoje Džeczi, fotrež ſWoſze-mi ſwojego Gžerpenja porodžil je. Jes. 46, 3. Požluč aježe namne, kiž w y budže-cže w otemne we Ziwoči novjeni. O wulſa Luboſz a Sſwjernoſz! To je ton